

75 μουνί

Παρασκευή, 22 Φεβρουαρίου 2013

5:53 μμ

Υπογλώσσιο #75 Μουνί

Εισαγωγή

Οι περισσότεροι πιστεύουν πως το μουνί το λένε Γιώτα.

Θα αποδείξω παρακάτω πως δεν το λένε μόνο έτσι.

Το μουνί το λένε Γιώτα
Και τον πούτσο Παναγιώτα
Κι' όποιον θέλεις τρέχα ρώτα
Το κεφάλι μπαίνει πρώτα
ΗΧΗΤΙΚΟ

Σημασία

1. Το γυναικείο γεννητικό όργανο
2. Κάθε τι κατεστραμμένο και αποτυχόν ΦΡ: Τα έκανε μουνί , συνώνυμο κώλος.
3. Για επίταση μουνί καπέλο ή σαν της γριάς το μουνί.
4. **Μεγεθυντικό** (μουνάρα) = πανέμορφη γυναίκα.
5. Ως υποκοριστικό **μουνάκι** = νεαρή σεξουαλική κοπελίτσα.

Σύνθετα & Παράγωγα

Μουνόπανο = σερβιέτα. Η ταμπόν (που είναι όμως πανί αλλά βύσμα)

Γλυφομούνι = αδοιολεϊχία

Μουνόψειρα = Φθειρ του εφηβαίου

Μουνάκιας = Ο γυναικάς, ο ερωτύλος

Μουνοθύελλα = Αιφνίδια εμφάνιση πολλών νέων και ωραίων κορασίδων σε κάποιο χώρο.

Συνώνυμα

Άγκυρα

*Ἄγκυρα· τὸ αἰδοῖον παρ' Ἐπιχάρμῳ. Κήπριοι δὲ τὸ τριώ-
βολον καὶ τὸ ναυτικὸν σκεῦος, καὶ τὴν ἀσφάλειαν (Ἡσυχ.). Ἐν τῷ
κειμένῳ τοῦ Ἡσυχίου ἡ λέξις γράφεται τριώβολον μὲ ο, ὅπερ ὑποψίαν
ἔδωκεν εἰς τοὺς κριτικούς, ὅτι δὲν ἐσήμαινε τὸ νόμισμα· ἀλλ' εὐκό-
λως τὸ ο ἐν τῇ γραφῇ συγχέεται μετὰ τοῦ ω. Καὶ παρὰ τοῖς ἄλ-*

9313.184 [243]

Το αναφέρει ο Επίχαρμος¹.

Δεν διευκρινίζει αν πρόκειται για το γυναικείο ή ανδρικό αιδόιο, αλλά ο Ρ. Μανθούλης το αναφέρει ως πέος κα μάλλον έχει δίκαιο.

Είναι προφανές ότι πρόκειται για παρομοίωση με το γνωστό ναυτικό εξάρτημα. Η ναυτική άγκυρα (ιδιαίτερα στον πληθυντικό) χρησιμοποιείται από τους τραγικούς και ρήτορες σε πολλές παρομοιώσεις σαν όργανο ασφάλειας:

Μηδ' ἐπί δυοῖν ἀγκύραιν ὀρμεῖν αὐτοῦς ἔατε ...

Δημοσθενής - Λόγοι

Ἄλλ' εἰσὶ μητρὶ παῖδες ἄγκυραι βίου

Σοφοκλής - Αποσπασματα 685

Νηὺς μηὲς ἐπ' ἀγκύρης οὐκ ἀσφαλῆς

Εικάζω:

1. ότι επειδή το **γυναικείο αιδόιο** αποτελούσε και μέσον ασφαλείας για την γυναίκα αφού με αυτό πρόσφερε την ηδονή στον σύζυγο με αντίτιμο την ασφάλεια και προστασία από αυτόν. Γι' αυτό χρησιμοποιήθηκε η παρομοίωση με την Άγκυρα.
2. Ότι η φράση «ἐπ' ἄγκυραν ορμίζω»² και η ταύτιση των ὄρων ὄρμος = κόλπος και η σημασία του ορμίζω = βρίσκω ασφαλές καταφύγιο, χώνομαι μέσα σε ασφαλή τόπο (ὁ νοῶν νοεῖτω), ἔδωσαν λαβή για την παρομοίωση του **ανδρικού μορίου**. Πβλ. Τη σημερινή ἔννοια του ορμώ στη Φρ της ὄρμηξε, της ρίχτηκε και τις εκκλησιαστικές **ορμές των παθῶν**³

1. G. Kaibel, Comitorum Graecorum fragmenta, vol. 1.1 [Poetarum Graecorum fragmenta 6.1. Berlin: Weidmann, 1899]: 91-126, 128-132.

2. μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. ἔκληρον οὖν τόν τε λιμένα εὐθύς τὸν μέγαν, ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτώ σταδίων μάλιστα, τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις ἐπ' ἄγκυρῶν ὀρμίζοντες, καὶ τᾶλλα, ἦν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι

Θουκυδίδης - Ιστορία 7.53.3

3. Παύσον τας ορμάς των παθῶν, σβέσον τα πεπυρωμένα βέλη του πονηρού, τα καθ' ἡμᾶς δολίως κινούμενα. Τας της σαρκός ἡμῶν επαναστάσεις κατάστειλον, και παν γεώδες και υλικόν ἡμῶν φρόνημα κοίμησον.

Μικρόν ἀπόδειπνον - Ευχή εις τον Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν

Αιδόιον

Από το αιδῶς*

Αἰδοῖον το μόριον. ὃ και **ἀναγκαῖον** πρὸς τίνων καλεῖται ἔπει της ἀνάγκης ἐστί συμβόλον. ὁ μεγάλα εχων αἰδοῖα ἀνδρὸσάθων ἐλέγετο.

ΣΟΥΙΔΑ

*) Η αιδῶς από το α+ ιδον Αυτό που δεν μας επιτρέπει να σηκώσουμε το βλέμμα ή να ατενίσουμε καποιον. Πβλ. Αιδως Αργείοι! (ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ Ρ.5 στ. 787)

Αιδουλείκτας ή कुσολείκτας αναφέρει ο Φ. Κουκούλες στο ^{165.521} επικαλούμενος τον Αριστοφάνη και τον Αρτεμίδωρο.

Από το Αιδόιον + λείχω = γλύφω> λειχούδης, λειχανός, πεολειχεία κν. Γλυφομούνη.

ἦν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροαῖς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι **λείχων** τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
Αριστοφάνης - Ἰππής - 1286

Η λέξη αφορά και τα αντρικά γεννητικά ὄργανα ὅπως αναφέρει το Λεξικό Σουιδα ομιλώντας για ανδρεία (δηλ. ανδρικά) αιδοῖα.

ἃ ἡ ἀλλοῖ αἰδοῖον σύχινον. ὕστερον δὲ ἐκ
δερμάτιων ἐουθρῶν, σχῆμα αἰδοῖα ἔχοντες
ἀνδρεία. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιθέμενοι ἐν
τε τοῖς τραχήλοις καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς
ἐξωροχούνητο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διο-
νυσίοις ἄγοντες (Nonn. in Greg. Naz. p. 139).

Screen clipping taken: 3/10/2012 7:32 μμ

Παρενθετικά αναφέρω το **σάρκα** που είναι και αυτό αιδόιο αλλά μόνον το ανδρικό, το πέος.

ΣΑΡΚΑ, Σ. Αἰδοῖον, Ἑλλ. ἐξαιρέτως τοῦ ἀνδρός (*partie naturelle de l'homme*). Εἶναι Ἑβραϊσμός. Οἱ Ἑβδ. (Ἰεζεκ. κγ', 20) λέγουν περὶ τῶν Χαλδαίων, « Ὡς ὄντων αἰ » σάρκες αὐτῶν » καὶ μικρὸν ἀνωτέρω (Αὐτόθ. ις', 26) ὀνομάζουσι τοὺς Αἰγυπτίους « Μεγαλοσάρκους » διότι ἡ Ἑβραϊκὴ λέξις **רֶשֶׁת** (Βασάρ) σημαίνει καὶ τὴν ὅλην σάρκα, καὶ τὸ γεννητικὸν αὐτῆς μόριον (Ζ. Φύσις). Κατὰ παρομοίαν μεταφορὰν ὠνόμασε καὶ ὁ κωμικὸς Πλάτων Δέμας (ἤγουν σῶμα ἢ σάρκα) τὸ αἰδοῖον (παρ' Ἀθην. Ι, σελ. 5), ὁ δὲ Αἰλιανὸς (Περὶ ζ. ἰδιот. XVII, 42) μὲ προσθήκην, Παιδοποιὸν σῶμα.

Μυζουρίς

Ὅμως σε ἀντίθεση με τὴν **αἰδοιολεικεία** (κν. Γλυφομούνη) ὑπάρχει ὁ **πεοθηλασμός** (κν πίπα ἢ τσιμπούκι) ἡ δὲ ἐκτελούσα τὴν πράξιν τῆς πίπας ἐλέγετο **μυζουρίς** ὅπως μας ἐξηγεῖ ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Θεσσαλονίκης **Ευστάθιος** στα "Σχόλια εἰς τὸν Ὀμηρον" σελ. 147

καὶ ἐμφοδὸς ἐγγίσει τῷ Ὀδυσσεῖ, ἀνακαλύπτεται ἡ κατὰ τὸν Ὀδυσσεῖα σκηνή. (Vers. 302.) Ὅτι δὲ ἐκ τοῦ οὐρῆ σαίνειν, τὸ σαίνουρον συντίθεται ζῶον πρὸς ἀναλογίαν τοῦ, λόφουρον, δῆλον ἴστί. παλαιὰ δὲ χρῆσις οὐρῶν παίζει καὶ τὸ ἀνδρῖον αἰδοῖον ὅθεν καὶ γυνὴ μύζουρις ἢ αἰσχροποιὸς παρὰ τὸ μύζουρον οὐραν, ὃ ἴστί θηλάζειν. ὡς δὲ καὶ κίων ἐπὶ μορίων θήλειος κίβητις ἢ εἰρησομένη κύνυρα δηλοῖ. Εἰς δὲ τὸ οὐρατα σημειώσαι, ὅτι καὶ εἶδος ὄστριον τροφιμώτατον ἐλέγετο οὐς, κατὰ τὸν εἰπόντα, ὅτι τὸ ὠτάριον ὄστριον, ὃ καλεῖται παρ' Αἰολίων οὐς Ἀφροδίτης, ἐν τῇ κατ' Ἀλεξάνδριαν Φάρῳ γίνεται. (Vers. 305.)

Ἦταν δηλαδή ἡ ἀπόμυζώσα (αὐτὴ που πιπιλοῦσε, εθῆλαζε) τὴν **ουρά** (ἴτοι τὸ ἀνδρῖον αἰδοῖον).

Αναλογο^{9118.373 [459]}

Μούζουρις ἴδιος, ἢ. Πόλις Ἐπίσημος τῆς Ἰνδίας κειμένη ἐπὶ τῶν δυτικῶν αὐτῆς παραλίων εἰς τὸς ἐνὸς στενοῦ κόλπου τῶν Μίρζο Πτολ. Λουκ.

Αισχύνη

Απὸ το ἀρχ ἐλλ ουσ αἴσχος, ντροπή, ονειδος, ἀσχημα, ἀτιμωσι, προσβολη ἀλλα καὶ αἰδοῖον (μᾶλλον ὁμως πέος)

Αμβων

Γυναικεῖον αἰδοῖον κατὰ τὸν Ευστάθιον 1539.33 (ομοίως καὶ ὁ Εὐπολις)

Ἡ λέξη ἔχει τὶς ἐξῆς σημασίαις

- 1 Κορυφὴ λόφου
Πχ. "ἐπ' οὐρεος ἀμβώνεσσιν" (Αἰτίος)
- 2 Τα χεῖλη ἐνὸς κυπέλου ἢ φλιτζανιοῦ
- 3 Το **Γυναικεῖον αἰδοῖον**

Φανερὴ ἡ ἀλληγορία ἀπὸ τὶς σημασίαις 1 καὶ 2. Το μουνὶ ὀνομάζεται καὶ ὄρος τῆς Ἀφροδίτης
Ἀριστοφάνης δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Ἀντολύκῳ φησὶν ἐπὶ καινοτέραις ἰδέαις Ἀσέβιον ὁ μωχθηρὸς ἔτριβετ πόσῃ πολλῶν λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιελίξας. Τουτέστι τὰ περὶ τοὺς ἄμβωνας χεῖλη.

ΠΗΓΗ 9379.266 [277]

- 4 Βαθμίδες κλίμακας, σκαλιά .

- Από αυτή την σημασία και ο εκκλησιαστικός άμβων.βλ. 5 παρακάτω
- 5 Pulpit. Ο γνωστός εκκλησιαστικός άμβων. Βλ. [ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ](#)
ΦΡ **από άμβωνος** =στη διάρκεια κηρύγματος. μτφ ομιλία με ύφος υπεροπτικό ,που υποτιμά το ακροατήριο.

Αναλογα αναφέρει και ο Ρ. Μανθούλης 1148.

Άμβων: τά χείλη τοῦ αἰδοῦ, αἰδοῖο. (Στρογγυλεμένη προεξοχή, τά χείλη τῆς γαβάθας. τοῦ δοχείου γενικά). Το γυναικεῖον αἰδοῖον **ἄμβων** τε λέγεται καί **χοῖρος** (Εὐστάθιος), ὡ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιείξας" Α! αὐτός πολλῶν μουνιῶν τά χείλια ἔχει καταγλείψει (Εὐπολις).

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odyseam*. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον **ἄμβων** τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης καλεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐβρέθη.

Αντρον

Από το άντρον = σπήλαιο

Αναγκάιον

Ουτως καλειται το αιδιον , επει της αναγκης εστι συμβολαιον.

ΣΟΥΙΔΑ

Και το

Ἀνάκαιον· τὸ δεσμωτήριον, εἰς ὃ κατετίθεντο τοὺς πονηροὺς δούλους καὶ τῶν ἀπελευθέρων τοὺς ἀφισταμένους. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Ἑρμώνα περὶ ἐγγύτης· Ἑρμοκράτη δὲ εἰς τὸ ἀνάκαιον ἐνέβαλε, φάσκων ἀπελεύθερον εἶναι καὶ οὐ πρότερον ἀφῆκε πρὶν λ' ὄραχμάς ἐπράξατο.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. Oxford. Clarendon Press. 1940.

Όμως η συνηθέστερη χρήση της λέξης αφορά τον απόπατο.

άσχημοσύνη

Λέξη unisex και ευφημιστική για το αἰδοῖον.

Αρχικά σημαίνει την παραμορφωση του προσωπου ιδια αυτου που παιζει αυλο.

φασὶ γὰρ δὴ τὴν Ἀθηνᾶν εὐροῦσαν ἀποβαλεῖν τοὺς αὐλοὺς. οὐ κακῶς μὲν οὖν ἔχει φάναι καὶ διὰ τὴν ἀσχημοσύνην τοῦ προσώπου τοῦτο ποιῆσαι **δυσχεράνασαν τὴν θεόν·**

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΑ 1341B στ.5

Όμως οι εβομηκοντα στην ΠΔ εννουν το αιδοιον.

6 Ἄνθρωπος ἄνθρωπος πρὸς πάντα οἰκεῖα σαρκὸς αὐτοῦ οὐ προσελεύσεται ἀποκαλύψαι **ἀσχημοσύνην**· ἐγὼ Κύριος. 7 **ἀσχημοσύνην** πατρός σου καὶ **ἀσχημοσύνην μητρός σου**¹ οὐκ ἀποκαλύψεις, μήτηρ γὰρ σοῦ ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῆς. 8 **ἀσχημοσύνην** γυναικὸς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις, **ἀσχημοσύνη** πατρός σου ἐστίν. 9 **ἀσχημοσύνην** τῆς ἀδελφῆς σου ἐκ πατρός σου ἢ ἐκ μητρός σου ἐνδογενοῦς ἢ γεγεννημένης ἔξω, οὐκ ἀποκαλύψεις **ἀσχημοσύνην** αὐτῶν.

10 **ἀσχημοσύνην** θυγατρὸς υἱοῦ σου ἢ θυγατρὸς θυγατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῶν, ὅτι σὴ **ἀσχημοσύνη** ἐστίν. 11 **ἀσχημοσύνην** θυγατρὸς γυναικὸς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις, ὁμοπατρία ἀδελφῆ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῆς. 12 **ἀσχημοσύνην** ἀδελφῆς πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ πατρὸς σου ἐστίν. 13 **ἀσχημοσύνην** ἀδελφῆς μητρὸς σου² οὐκ ἀποκαλύψεις, οἰκεία γὰρ μητρὸς σου ἐστίν. 14 **ἀσχημοσύνην** ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς σου οὐκ ἀποκαλύψεις καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ οὐκ εἰσελεύσῃ, συγγενῆς γάρ σου ἐστίν. 15 **ἀσχημοσύνην** νύμφης σου οὐκ ἀποκαλύψεις, γυνὴ γὰρ υἱοῦ σου ἐστίν, οὐκ ἀποκαλύψεις τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῆς. 16 **ἀσχημοσύνην** γυναικὸς ἀδελφοῦ σου οὐκ ἀποκαλύψεις, **ἀσχημοσύνη** ἀδελφοῦ σου ἐστίν. 17 **ἀσχημοσύνην** γυναικὸς καὶ θυγατρὸς αὐτῆς οὐκ ἀποκαλύψεις· τὴν θυγατέρα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ τὴν θυγατέρα τῆς θυγατρὸς αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀποκαλύψαι τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῶν, οἰκείαι γὰρ σου εἰσιν· ἀσέβημά ἐστι. 18 γυναῖκα ἐπ’ ἀδελφῆ αὐτῆς οὐ λήψῃ ἀντίζηλον ἀποκαλύψαι τὴν **ἀσχημοσύνην** αὐτῆς ἐπ’ αὐτῇ, ἔτι ζώσης αὐτῆς.

ΛΕΒΙΤΙΚΟΝ 18.6-18

- 1 Εἰς τὴν χυδαίαν ἀργκό το μουνι της μανας σου.
- 2 Εἰς τὴν χυδαίαν ἀργκό το μουνι της θειας σου.

Βάμβαλον

βάμβαλον : ἱμάτιον, καὶ τὸ αἰδοῖον, Φρύγες (Hsch.).
Il doit s'agir de deux mots différents, dont le premier peut être difficilement mis en rapport avec βαμβαλῶζω (voir sous βαμβαίνω) et dont l'autre est un mot familier, v. L. Robert, *Noms indigènes*, 153 avec la n. 5, et bibliographie, notamment Solmsen *KZ* 34, 1897, 71 sq.

Βαμβαίνω (κατά τον Σταματακο 261.208) συγκρούω τους οδόντας, τραυλίζω, λέξη που δικαιολογεί το σημερινό «γερο-μπαμπαλής» όχι όμως το αἰδοῖον το οποίο καίτοι παντοδύναμον (σέρνει καράβι), καίτοι διαθέτει χεῖλη (βλ. μουνόχειλα) δεν τραυλίζει. Το πιθανότερο η λέξη να αφορά το πέος.

βλ. 9314. 163 [177]

Βάβαλον : pudenda, αἰδοῖον.

βλ. 9399 Lexicon graecolatium seu Thesaurus linguae graecae

ΒΑΜΒΑΛΙΟΣ, in *Lexico MS. Cyrilli*, *Αυλατῆς*, *παίρων*.

βλ. 311.173 [139]

9097

ΒΑΜΒΑΛΑ Hesychio sunt χειμερινὰ ἱμάτια· Vestes hybernæ. Mox tamen **βάμβαλον** generalius exp. ἱμάτιον : addens, Phrygas ita nominare τὸ αἰδοῖον : pro quo supra habuimus **βάβαλον**. H. Steph.

Ενώ ο Φώτιος στο Λεξικό του το αναφέρει μονον ως ἱμάτιον

50 **βάμβαλον**· ἱμάτιον Βαβυλώνιον. οὕτως Ἄριστοφάνης (fr. nonum).

324

Η Βαβυλώνα είναι η πόρνη της Αποκαλυψης. Ο συσχετισμός Βαβυλώνας με αἰδοῖο είναι ἀμεσος

14:8 καὶ ἄλλος δεύτερος ἄγγελος ἠκολούθησε λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἣ ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς πεπότικε πάντα τὰ ἔθνη.

17:5 και ἐπὶ τὸ μέτωπον αὐτῆς ὄνομα γεγραμμένον, μυστήριον· **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, ἡ μήτηρ τῶν πορνῶν καὶ τῶν βδελυγμάτων τῆς γῆς.

18:2 καὶ ἔκραξεν ἐν ἰσχυρᾷ φωνῇ λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσε **Βαβυλὼν** ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμονίων καὶ φυλακὴ παντὸς πνεύματος ἀκαθάρτου καὶ φυλακὴ παντὸς ὀρνέου ἀκαθάρτου καὶ μεμσημένου

βληχώ

Καλονίκη

καὶ νῆ Δία, κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατετιλμένη.

Αριστοφάνης Λυσιστράτη 86

Σήμερα η παράτιλσις της βληχούς λέγεται αποτρίχωση τύπου μπικίνι.

βύρσος

930. (965.) πρὸς τὴν κριθὴν παίξει,
ὅτι τὸ τῶν ἀνδρῶν αἰδοῖον κριθὴν ἔλεγον,
τὸ δὲ γυναικείον βύρσον.

Αριστοφάνους Ειρήνη

βύττος

(1353.) βύττος· γυναικὸς αἰδοῖον

Ἡσύχιος

Πιθανοτατα ἀπὸ το ἀρχ ἐλλ ρ βυω = βουλώνω, φρασω φρ βυω τα ωτα = βουλωνω τα αφτιά. Παραγωγο: βύσμα. Το ρημα βυω δηλωνε κάθε αισχρο βουλωμα. Το αιδιοιον βουλώνεται (Συνώνυμα ταπωνεται, πατηκώνεται*)

βύω "φράττω, κλείω ἐντελῶς, «στουπώνω, βουλλώνω»", βλ. βύνέω.

196

Συγκρινέ το και με το συγγενές βυνέω

βύνέω (*βυσνέω), **βύω** (ρημ. ἐπιθ. βυστός) "φράττω, κλείω ἐντελῶς, «στουπώνω, βουλλώνω»", βύστρα, ἢ, βύσμα, τὸ "τὸ «στουπωμα, βούλλωμα», πῶμα", βύζην (*βυσ-δη) ἐπίρ. "πεπυκνωμένως, πυκνῶς, στενῶς, πλήρως, ἀθρόως": συγγ. τοῖς: ἀλβ. mbuž = γεμίζω ἐντελῶς, πληρῶ, ἀρχ. σκανδ.-ισλ. rüss = θυλάκιον, «τσέπη», βαλλάντιον ἤχομιμ. ρ. *bu-s- = φουσαῖν, ἐμφουσαῖν, «φουσκώνειν», ἐπεκτετ. τύπος τοῦ *bu-, βλ. βουβών.

Και το επισης σχετικο βουβών

βλ. Αλκίφρονα Επιστολές 3.62

Οπου ο μοιχός ἀπολείται ραφάνοις τὴν ἔδραν βεβυσμένος. Δηλ. με ραπάνια στο πισινό του.

Και τον Ιπποκρατη (Περι Νοσων) που προτεινει κλυσμα με φυσερό του σιδερά, και μετα βούλωμα του πισινού με σφουγγάρι.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De morbis i-iii. {0627.023} close

χὸν ἐξαγάγης τῆς κόπρου. Κῆν μὲν οὕτως ὑπακούη, κλύζειν ἐπὶ τούτοισιν· ἦν δὲ μὴ, φῦσαν λαβὼν χαλκευτικὴν, ἐσιέναι φῦσαν ἐς τὴν κοιλίην, ἵνα διαστήσῃς τὴν τε κοιλίην καὶ τὴν τοῦ ἐντέρου σύστασιν· εἶτα πάλιν ἐξελὼν τὴν φῦσαν κλύσαι εὐθύς· ἔτοιμον δ' ἔστω τὸ κλύσμα, μὴ πάνυ τῶν θερμαντικῶν, ἀλλὰ τῶν διαλυόντων τὰς κόπρους καὶ τηκόντων· εἶτα βύσας τὴν ἔδρην σπόγγω, καθήσθω ἐν ὕδατι θερμῷ κατέχων τὸ κλύσμα, καὶ ἦν δέξεται τὸ κλύσμα καὶ πάλιν μεθῆ, ὑγιῆς γίνεται. Ἐν δὲ τῷ πρόσθεν χρόνῳ μέλι τε ὡς κάλλιστον λειχέτω, καὶ οἶνον αὐτίτην πινέτω εὐζωρον. Ἦν δὲ τοῦ εἰλεοῦ ἀφέντος πυρετὸς αὐτὸν ἐπιλάβῃ, ἀνέλπιστος· ἴσως γὰρ καὶ ἡ κάτω κοιλίη λυθεῖσα συναποκτείνειεν ἄν.

*) Πβλ. Πριάπειον ασμα
Ο παπας ο Διαμαντής
Τι της κανε μανης
Της τα εσήκωσε
Και της το πατήκωσε.

Γλωσσόκομος

γλωσσό-κομος, ὁ, sarcophagus, BSA17.235 (Pamphylia). II. surgical instrument, used for reducing fractures and dislocations, Heliod. ap. Orib.49.20. b. box-splint, Gal.10.442, UP7.14.

III. pudenda muliebria, Eub.142.

H. G. Liddell, R. Scott, Sir H. S. Jones : A Greek-English Lexicon. Clarendon Press. 1940.

Δέλτα

Δέλτα. I. 937. G.
Aristoph. Lyffter. f. 151. γυμναί παρσι-
μεν δέλτα παραήλιμναι, &c. Schol. Δέλτα.
το αιδιον. το αιδιον το γυναικειον. τοιςτο γαρ
το σχημα. Schol. Bifet.

1148.25

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam*. {4083.003} [close](#)

τὸ γυναικειὸν αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης κα-
λεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρήθη.

Πβλ. Καὶ ὁμόσημα τὸ Φαληρικὸ Δέλτα, τὸ Δέλτα τοῦ Νείλου

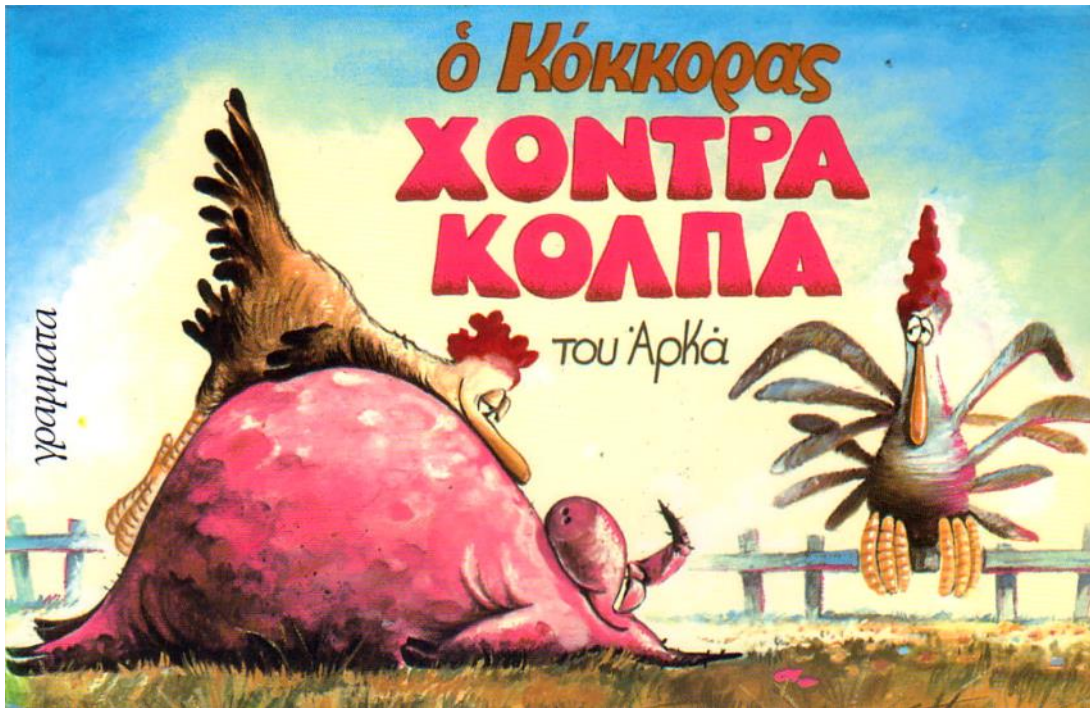
Δελφύς

Δελφύς (αγριοκρεμμυδο)^{1077.17} ἢ Δέλφαξ = Μικρὸ γουρουνάκι. βλ. σκρόφα καὶ [Χοῖρος](#)
Κατὰ δε τὸν Ησύχιο ^{9051.473} [477]

δελφάκιον· χοιρίδιον. οὕτως ἔλεγον καὶ τὸ γυναικειὸν

Τὸ γουρούνι εἶναι συνυφασμένο μετὰ τὴν συνουσίαν. ἔχει ὄργανον ποῦ διαρκεῖ 30 λεπτά καὶ αὐτὸ τὸ κάνει ὀνομαστό.

Τὸ γουρούνι εἶναι ὁ συμπτωταγωνιστὴς στὶς γελοιογραφίες τοῦ Ἀρκά μετὰ τὸν κόκορα, ἔχει τρομερές ἐπιτυχίες μετὰ τὸν θηλυκὸν, ἀκόμα καὶ μετὰ τὴν κόττην ἐν ἀντίθεσιν μετὰ τὸν σεξουαλικὸν ἀτυχὸν κόκορα.

Δημόσιον

Δημίαισι πύλαις· κοίταις, ἔπει προστήκεσαν ἐν ταῖς πύλαις αἱ πόρνας. ὁ δὲ Ἀντίπατρος τὸ γυναικῆιον μόριον δημόσιον ἔφη. οἱ δὲ τὰς Κεραμεικὰς πύλας· πρὸς γὰρ αὐτὰς φασιν εἶσθαι τὰς πόρναις. μήποτε οὖν ἀντὶ τοῦ Διομήσι πύλαις Δημίαισιν εἶπεν διὰ τὴν ἐγγύτητα τῶν ὀνομάτων

Ησύχιος - Λεξικόν 9051.481 [485]

Διάσφαγμα

βλ. [σχίσμα](#)

Δορύαλλος

δορύαλλος· τὸ τῶν γυναικῶν μόριον, ἀπὸ τοῦ δέρειν, ἐφ' ὕβρει τοῦ τραγωδοποιῦ Δορύλλον, οὗ μέμνηται ἐν Αἰμυλίας

44. Δορυαλλός — ἐφ' — Δορύλλον — λιμνίας cod., ἢ ἐφ' — Δορύλλον — Αἰμυλίας Mas. Δορύαλος· τὸ γυναικῆιον αἰδοῖον — παρὰ τὸ δέρειν EtGud. p. 59. Δορύαλος· τὸ γ. αἰ. ὡς παρὰ τῶν αὐτῶν ποιητῶν κτλ. Schol. Ar. Ran. 519. Δορύλλος· τ. γ. αἰ. ἐφ' ὕβρει τραγωδοποιῦ Δορύλλον Suidas. Δορύαλλος λέγεται καὶ δόρυλλος Ἀριστοφάνη, αἱ γυναῖκες τὸν δορυαλλον φραγγυνοῦται· ἔστι δὲ τὸ γ. αἰ. ἐφ' ὕ. τ. τρ. Δ. ἢ παρὰ τὸ δέρειν τὸ τυπτόμενον ἢ τὸ τιλλόμενον τὰς τρίχας καὶ οἰονεὶ ἐκδερόμενον EM. 283, 45. Tractarunt haec Bergk Com. Gr. II 2 p. 1001 sq. Lobeck. Proll. p. 118, 119. 45. δορυδόκαι Vossium secutus Albertus. Debebat certe δοροδόκαι· δουροδόκαι. Vide ἀρδι-κός· φάρετρα.

* *δουροδόκη· δόρατος θήκη*

Ησύχιος - Λεξικόν 9051.530 [534]

Πιθανότερο το αλούμενον (εκ του αλωσις), δηλ. το καταλαμβανόμενον, δια του δόρατος (μτφ. του πέους) οπότε η γραφή "δορύαλος" είναι η ορθότερα.

Το δοροδόκαι ή δουροδόκαι (πάσσαλοι και δόρατα) και η φάρετρα είναι προσφυλής παρομοίωση και τη βρίσκουμε και στην Παλαιά Διαθήκη:

10 ἐπὶ θυγατρὶ ἀδιατρέπτω στερέωσον φυλακὴν, ἵνα μὴ εὐροῦσα ἄνεσιν ἑαυτῆι χρήσηται. 11 ὀπίσω ἀναιδοῦς ὀφθαλμοῦ φύλαξαι, καὶ μὴ θαυμάσης ἐὰν εἰς σὲ πλημμελήσῃ· 12 ὡς διψῶν ὄδοιπόρος τὸ στόμα ἀνοίξει, καὶ ἀπὸ παντὸς ὕδατος τοῦ σύνεγγυς πίεται, κατέναντι παντὸς **πασάλου** καθήσεται καὶ ἔναντι βέλους ἀνοίξει **φάρετραν**.

Σοφία Σειράχ ΚΣΤ 10:12

Επίσιον ^{1077.20}

έπισον =ίσιο, συμμετρικό

Σημ: το όμοιο **επισείων** σημαίνει σημαία πλοίου.

Εσχάρα

από το ρ. ίσχω = εμποδίζω πβ. ισχαιμία του μυοκαρδίου, ισχαιμικό επεισόδιο

Εσχάρωνω κατασκευάζω (Ναυπηγικός ορος) > σκαρώνω

Γιατι από το αιδοιον σκαρωνουμε τα παιδια . Πβλ. Της σκαρωσε ένα κουτσουβελο κι μετα την παράτησε.

Βλ. Αριστοφάνους -Ιππής 1286

Εχίνος

Ο σημερινός αχινός. Ονομασία λόγω του τριχώματος βλ. [Εικόνα 1. Γιατι το λενε αχινο](#)

αλλά και [σπάτταγγος](#)

Εφηβαίον

Επειδη αρχεται να λειτουργει ως γεννητικον οργανον από της εφηβειας.^{1148.25}

Ευγεῖον

Και λατινικά eugium. Από το ευ = καλον και γῆ δηλ. το εύφορο, το παράγον, και παραγωγικό.

Δεν απανταται στα κειμενα της Ελλ. Γραμματείας. Προδήλως η λέξη εισχώρησε στα λατινικα ως χυδαῖο δάνειο. Η εξαφάνιση του διακιολογεῖται από το ότι ηταν στοιχειῖο της διαλέκτου των πορνών και των χαμαιτυπειών. Επομενως το "παραγωγικον" δεν ειχετο το νοημα το ευτεκνον, αυτό που παραγει καλα τεκνα αλλα αυτό που παραγει καλην προσοδο στην πορνη και τον μαστροπό.

The Latin Sexual Vocabulary σελ.83

Ιπποκλείδης ^{1077.25}

Γιατι είναι αποκρυφο μερος και δεν επιδεικνύεται όπως εκανε ο Ιπποκλείδης

Εγκυκλοπαιδικά

Ήταν γιος του Τείσανδρου και απόγονος των Φυλαϊδών. Έγινε επώνυμος άρχοντας της Αθήνας το 566 π.Χ. Στα χρόνια αυτά κυβερνούσε στη Σικυώνα ο τύραννος Κλεισθένης, που είχε μια ωραιότατη κόρη, την Αγαρίστη και για να την παντρέψει, κάλεσε τους υποψήφιους μνηστήρες, για να διαλέξει τον "άριστο των Ελλήνων".

Ο Κλεισθένης προτιμούσε τον Ιπποκλείδη, που ήταν ωραίος νέος και γόνος ένδοξης οικογένειας. Ο Ιπποκλείδης όμως με τη συμπεριφορά του διέλυσε κάθε πιθανότητα για να γίνει σύζυγος της Αγαρίστης.

Την τελευταία μέρα μέθυσε και χόρεψε τον **κόρδακα, ασεμνο χορό** τα ποδια ψηλα, ώστε ανάγκασε τον Κλεισθένη να τον παρατηρήσει λέγοντάς του τη φράση: "Ω παι Τεισάνδρου **απόρησάς** γε μεν τον γάμον", δηλ. "Γιε του Τεισάνδρου έχασες τη νύφη με το χορό αυτό που έκανες". Αλλ' ο Ιπποκλείδης του απάντησε: "Ου φροντίς Ιπποκλείδη", δηλ. "δεν ενδιαφέρεται γι' αυτό ο Ιπποκλείδης".

Η αποκαλυψη των γεννητικων οργανων ηταν παντα μερος της διασκεδασεις πβλ. Το ξεφάντωμα που σημαίνει: διασκεδάζω στα φανερα, η φανερωνωντας αποκρυφα, δημοσίως και θορυβωδώς, χαίρομαι σε μεγάλο βαθμό, παίρνω μερος σε τρικούβεργο γλέντι. Συνήθως με χορούς και τραγούδια: απόψε Θα πιούμε και Θα ξεφαντώσουμε! ΣΥΝ. γλεντώ. — ξεφάντωμα (το) μεσν. Κ. ξεφάντωση (η) Ιμεσν.

Σχόλιο

Ωραιστατο λογοπαιγνιο απορησας από το **ορχούμαι** = χορευω και παρομοιο με τους **ορχεις** =αρχιδια, τα οποια επεδειξε ο αναισχυντος Ιπποκλείδης δεδομεμενου ότι τω καιρω εκεινω τα μποξεράκια ήταν αγνωστα και μοιραια ο κορδαξ απεκαλυπτε τα παντα. Η φράση αυτη έμεινε παροιμιώδης και χρησιμοποιείται και σήμερα αντι του "στ' αρχιδια μου!"

Στην αρχαία Ρώμη, όταν κάποιος κατάθετε στο δικαστήριο, μπορούσε να ορκιστεί στους... όρχεις του. Testis = Μάρτυς Testiculis (Υποκοριστικο του testis) = ορχεις

Ιππος

Αφού και το μουνί το καβαλάμε όπως το άλογο

Ισθμός

Ισως επειδή είναι μια στενή λωρίδα όπως και το μουνόπανο

(P. Μανθούλη Χρονολόγιο της ελλ. Αρχαιότητας) σ.180

Κέλης

Ο κελης είναι το μη ευνουχισμενο αλογο, το βαρβάτο αλογο, ο επιβήτωρ κέλης, και το μουνι το καβαλάμε όπως το άλογο και το αλογο - κελης καβαλάει και αυτό σε άλλη χρονικη στιγμη.

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam. {4083.003} close

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης κα-
λεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

(Ευστάθιος Ι53β. 34.)

Πβ. Το σερνικοβότανο, που βρίσκεται στον κάμπο πέρα, **εκεί που κατουρεί βαρβάτο άλογο**. Κι όποια το πάρη, κάνει σερνικά παιδιά,

Ο Ζητιάνος - Ανδρέας Καρκαβίτσας

Κέρκιον

Παρά τω τη κέρκω (ουρά) σαίνειν το γαρ αιδιον εσθ' οτε ουράν έλεγον ως Εύπολις.
(βλ. [Μυζουρίς](#) παραπάνω).

Ησύχιος - Λεξικον

Κήπος

Ισως για να δικαιολογηθει η αυξημένη τριχοφυΐα της περιοχής, επειδή ποτίζεται και βλασταίνει.

Στα λατινικά Hortulus < υποκοριστικόν του hortus = κήπος . Συν. Κύσθος.

Κλίβανος

Καζάνι. Βλ. και χυτρα.

Συμβολισμος που απόδέχεται ο Αρτεμίδωρος 2.10 σ. 116.21 για τα γυναικεια οργανα
Έοικε γαρ και η εστια και ο κλιβανος γυναικι δια το δέχεσθαι τα προς τον βίον ευχρηστα.

Κόγχη

(κοχύλι) [EIKONA 2](#)

Ο Πλινιος ονομαζει αυτό το κοχύλι veneria (το της Αφροδίτης, Αφροδίσιον από το Venus = Αφροδίτη).

De Natura 9.103 & 32.151

Κόθημα

ἐπί τοῦ αἰδοῖου. Καί **κότιλον** ομοίως.

Ησύχιος 3213

Κολεός

Σημαίνει την θήκη του ξιφους αλλα και το μουνί λόγω λειτουργικής ομοιότητας μεταξύ τους .

Η ξιφοθήκη - κολεός πήρε το όνομα από το ψάρι, τον κολιό. Πβλ. Κολεοσπασμος.

Ο κολεός είναι ένας ινομύδης σωλήνας που έχει μήκος περίπου 7 εκατοστά και εκτείνεται από τον πρόδρομο μέχρι τον τράχηλο. 7 cm του πέους αρκούν για τα κανουν

ικανοποιητική διείσδυση.

Πλήρωμένη διαφήμιση από το σύνδεσμο μικροτσούτσουνων "ο Μεγας Ναπολέων".

[VIDEO](#)

Όλα χρησιμοποιούνται κατά το θέρος, ο κολιός τον Αύγουστο και το μουνί περισσότερο λόγω των θερινών διακοπών.

Κόλπος

Η εσοχή του αιδοίου. Πβλ. Κολπικός σπασμός, Ενδοκολπικές πλύσεις, κολπτικό υποθετα.

Το μου κάνει κόλπα (εμπαιγμούς, ξεγελασματα από το Λατ. CULPA), αν και συγγενες προς την συνουσία, είναι ετυμολογικώς ασχέτο με τον κόλπο.

Αντιθετα ο γεωγραφικός ορος κολπος (πχ. Περσικός κολπος) είναι εσοχη της θαλασσας μέσα στην στεριά.

Προσοχη : Η ΦΡ «ειμαι μεσ' στο κόλπο» (Colpo [di Stato] = συνομωσια, πραξικοπημα) σημαίνει ότι ειμαι μνημενος σε κατι τεκταινομενον και εχω ενεργο ρόλο.

Κότιλον

βλ. [Κόθημα](#)

Κτείς

Οι Βυζαντινοί το ελεγαν κτένιον όπως μαρτυρούν οι Κλημης ο Αλεξανδρευσ, Μιχαηλ Ψελλος, και ο Θεσσαλονικης Ευστάθιος. ^{165.539}

Πβλ. Παροιμία "**η γης καταποντίζεται και το μουνι κτενίζεται**".

Κύσθος

αρχ. Ρ κυω> ουσ. κυστις>Κύσθος = pudenda muliebria ή γυναικείον αιδοιο.

ΦΡ **κύσθον εκκορίζειν**

(Ευπολις - Αποσπάσματα 233)

Θα πει «ξεψειρίζει του μουνί της» αντιστοιχο του ανδρικού «ξυνει τ' αρχιδια του» ή «ψωλοβαράει».

Στην Σαμο την Ζακυνθο , Κεφαλωνιά, την Κρήτη, την Αθήνα και στην Κύπρο λέγεται

χύστος.

(προφανής η επιδραση άπο το «χύνω»)

Χύστον (το) λεγεται στον Πόντο, ή κυστέ στα Τσακώνικα.

Αριστοφανης - Αχαρνής 780

Δικαιόπολις

νύν γε χοῖρος φαίνεται.

ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε **κύσθος** ἔσται.

Τωρα φαινεται σα γουρούνι
όταν το θρέψεις θα γινει μουνί.

βλ. και Γαμοτραγουδο #11

Χήρες μέ άμπλοκάρανε
νά βόσκω τά μουνιά τους*
μου δώσανε μισό ψωμί
και δώδεκα κρεμύδια
και δεκατέσσερα μουνιά
νά πάω νά τά βοσκήσω.
Στό δρόμο πού πηγαίναμε
σε μακρινή μερία
μου 'φυγε το καλύτερο,
τής παπαδιάς ό **χύστος.**

Συνώνυμα ⁹³¹⁴

Κυσός = η πυγή (κώλος) ή το γυναικείο αιδοίο με ενδιαφέροντα σύνθετα
Κυσοβάκκαρις = ο τον κυσόν μυριζων
Κυσολάκων = παιδεραστής
Κυσολαμπίς = κωλοφωτιά, πυγολαμπίδα.
Κυσονίπτης = πόρνος. (πωλ. Παστρικιά = πόρνη)

Σσ: μαλλον οθοτερον είναι να σημαινει κωλος. Αλλωστε η αποστασις είναι μικρη.
Πβλ. ποιημα
απ τη ζωη ως το θανατο ειν' ένα μονοπατι
Κι από τον κωλο στο μουνι δυο δαχτυλα και κάτι.

ΣΥΝΘΕΤΟ

Κυσθοκορώνη = κλειτορίς
Κυσθονεφέλη =

Κύστη

Βλ. κύσθος

Λειμών

Υγρή παρασινάδα. Λειμώνος ψαυύσις = χείδεμα του αιδείου.

ἴν' ἔστι τουτί τ' ὀρθὸν ἐξανιστάναι
μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ †παρεσκευασμένου†
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος ὀρχηστῦς θ' ἄμα
κακῶν τε λῆστις. εἴτ' ἐγὼ <οὐ> κινήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗ - ΚΥΚΛΩΨ 171

Λοπάς

Κυριολ. γαβάθα, τηγάνι αλλά και αιδοιον

Αναφορά

ᾧ πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας"
Α! αυτός πολλῶν μουνιών τὰ χεῖλια ἔχει καταγλείψει (Εὐπόλις).

Μουνί

Η επικρατέστερη ονομασία του γεννητικού οργάνου της γυναίκας.

Από το Βενετικό μονιν (monin ή mona) ή κατ'άλλην εκδοχή από το «ορος (βουνό) της Αφροδίτης» λατ. Mons Veneris.

Μτφ. Ωραία γυναίκα < madona < m[ad]ona

Πβλ. Μονα-Λίζα (η Τζιοκόντα, ωραία γυναίκα!)

Μτφ. Μουνάρα ή μούναρος (ο) = ωραία γυναίκα και όχι ωραίο αιδοίο.

Συνηθως χαρακτηριζουμε **μουνάρα** μια ωραια κοπελλα χωρις να εξετάσουμε την αισθητική ποιότητα του αιδοίου της. Η επιδραση από το **μόνα** γίνεται εδώ φανερη.

Υποκ. μουνάκι.

Ο κώλος ονομάζεται υπο ομοφυλοφίλων : «Το μουνί του μέλλοντος»

μουτζό

Αργκό . Ισως από το μουτζούρα, μελανο σημείο λόγω τριχων πανω στο λευκο κορμι της γυναίκας^{216.330}

μύρτον

1ο ὀλόκληρον. **μύρτον** δὲ πεποικιλμένον ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Aristophanis Comœdiæ, Τόμος 4, Μέρος

2

Από τον/την Aristophanes

Rufus Med., *De corporis humani appellationibus*. {0564.003} close

(107.) ὀσγέου λακκόπεδον. Ὡς δὲ ἀεὶ χαλαρὸν, λακκοσχέαν τοῦτον Ἀθηναῖοι
(108.) καλοῦσιν. Τὰ δὲ μεταξὺ ὀσγέου καὶ ὑποστήματος καὶ μηροῦ, πλι-
(109.) χάδες. — Τῆς δὲ γυναικὸς τὸ αἰδοῖον, κτεῖς μὲν τὸ τρίγωνον πέρας
(110.) τοῦ ὑπογαστρίου· ἄλλοι δὲ ἐπίσειον καλοῦσιν. Σχίσμα δὲ, ἡ τομὴ
(111.) τοῦ αἰδοίου. Τὸ δὲ μυῶδες ἐν μέσῳ σαρκίον, νύμφη, καὶ μύρτον· οἱ
δὲ ὑποδερμίδα, οἱ δὲ κλειτορίδα ὀνομάζουσι, καὶ τὸ ἀκολάστως
(112.) τούτου ἄπτεσθαι κλειτοριάζειν λέγουσιν. Μυρτόχειλα δὲ τὰ ἐκατέ-
ρωθεν σαρκώδη· ταῦτα δὲ Εὐρυφῶν καὶ κρημονοῦς καλεῖ· οἱ δὲ νῦν
(113.) τὰ μὲν μυρτόχειλα, πτερυγώματα, τὸ δὲ μύρτον, νύμφην. — Τῆς
δὲ ῥάχεως τὰ ὀστά σφόνδυλοι· Ὅμηρος δὲ καὶ ἀστραγάλους αὐτὰ
(114.) καλεῖ· καὶ ἡ ἀπόφυσις τῶν σφονδύλων, ἄκανθα. Τὸ δὲ τελευταῖον

Ὅρος της Αφροδίτης

Το λατ mons veneris

Λογια περιφραση για το μουνι.

Ουρά

Αιδοῖον, ἀλλὰ, λόγῳ σχηματος, εννοεῖται μόνον το ανδρικόν. Βλ. [Μυζουρίς](#)

Πιπί

Μωρουδίστικη λέξη για το αἰδοῖον ἀμφοτέρων των φύλλων . Σημαινει και ουρῶ και ούρα (κανῶ το πιπι μου ἢ θελῶ πιπί)

Υποκοριστικο πιπινι, πιπινελι (Πιπινέλης - Χουντικός Πρωθυπουργός)

Πιτίχι

Το Τα γυναικεία ἀπόκρυφα στο Φαρασιώτικο Ἰδίωμα ⁹⁴⁵⁷.

Πουλί ἢ πουλάκι

Το πουλάκι το λεμε για μωρά παιδια.

Ενδεχομένως λέγεται και ἀπό γεροντοκορες στη ΦΡ **Εἶπαμε το πουλί πουλάκι**, ὅπως λεμε **εἶπαμε το ψωμί ψωμάκι** για να δειξουμε τη στέρηση.

Το πουλι λέγεται για το πεος ενηλικων (ΦΡ. παιζει το πουλί του = αυνανίζεται, ἀλλα και χασομεράει).

Πβλ. Το εξυπνο πουλι ἀπό τη μύτη πιάνεται.

Πύλη (η)

ἢ πυλεῶν (ο)Πύλη τειχῶν. Αυτην που κτυπάει ο πολιορκητικός κριός

Σάκα

Η και **σάκανδρος** ^{9376.228 [246]} = σακί , σακούλι συνεκδοχή για το αιδόιον .

Ο Ησυχιος αναφέρει σάκαν το της γυναικός ... 9054.4

σάκαν· τὸ τῆς γυναικός

Ο Λικίλιος το ονομαζει bulga = δερματινος σάκος που φαινεται ότι ηταν λεξη γαλατικη: "bulgas Galli sacculos scorteos appellat". Μαλλον όμως εννοούσαν την κοιλιά ή το στομάχι. Πβλ. Ελλ ψωμοσάκουλο για κοιλιά.

Σε γαμοτράγουδο αναφέρεται

Μαύρο τρίχινο σακούλι (διάβαζε κόλπος)

Να βαφτίσω τον κουτρούλη. (διάβαζε πέος)

Σάκτα

Βλ. σάραβον

σάραβον

ὁ, pudenda muliebria, γυναικειον αιδόιον ^{Com.Adesp.1137}.

Σάραβον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ καλοῦσι· καὶ σάκταν· καὶ σάβυτταν· καὶ σέλινον· καὶ ταῦρον καὶ ἕτερα πολλά.

Φώτιος -Λεξικον

σάραβος

Από το σαίρω ^{196.365 [389]}

σαίρω (ἐν χρήσει μόνον ὁ πρκ. σέσηρα, μτχ. σεσηρώς, θηλ. σεσαρυῖα) *δεικνύω τοὺς ὀδόντας, σύρω πρὸς τὰ ὀπίσω τὰ χεῖλη καὶ δεικνύω τοὺς ὀδόντας (εἰς ἐνδειξιν θυμοῦ ἢ ἀγανακτήσεως), μειδιῶ ἔχων τὰ χεῖλη διεσταλμένα*, **σάρμα**, τὸ *σχισμὴ τοῦ ἐδάφους, χάσμα*, **σῆραγξ**, -**αγγος**, ἢ *κοῖλος βράχος, σπήλαιον*, **σάρα-βος** *τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* καὶ **σάρων** *...τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον* *Ἡσύχ. : ἀβεβ. ἔτυμολ.

Ὅμως το σαίρω εχει και άλλη σημασια

σαίρω (μέλλ. σαρώ, άόρ. έσηρα) *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω», σάρων, τό, σάρως, ό *σάρωθρον, «σκούπα», «σκουπίδια», σάρματα, τά *τά «σκουπίδια», σαρώω *σαρώνω, «σκουπίζω», καθαρίζω», λεσβ. σάραπος, ό *ό διά τών ποδών σαρώνων, δηλ. ό έχων πόδας στρεβλούς και σύρων αυτούς κατά γής, έν τῷ βαδίζει, πλατύπους (κυρ. εκείνος, του οποίου ό πούς είναι εις σάρως)»: έκ του *tur-jō, συγγ. τῷ σύρω *δ,τι και νύν, σύρω, «σέρνω», έλκω, «τραβῶ» (*tur-jō) ρ. *tuer- = στρέφειν, στροβιλίζειν (βλ. ότρύνω, τύρβη), αν δέν προέρχεται έκ του *sur-jō (σύρω έκ του *sur-jō), ρ. *suer-bh- έν τοίς: σύρφος (δ ιδέ), γοτθ. afswairban=άπομάσσειν, σπογγίζειν.

σαβαρίχis

Όμως ο Τελεκλίδης λει ότι η σαβαρίχis είναι το γυναικείο αιδόιον.
Και κατά τον Φωτιο Σαβαρίχη.

Σάβυττα

βλ. Σάραβον

Σάννιον^{9054.9 [11]}

172 σάννιον· τὸ αἰδοῖον, ἀντὶ τοῦ κέρκιον· παρὰ τὸ τῆ κέρκῃ σαίνειν (Cratin. fr. 490 K.-A.?). τὸ γὰρ αἰδοῖον ἔσθ' ὄτε οὐράν ἔλεγον, ὡς Εὐπολις (fr. 471 K.-A.)

Η την κέρκον σαίνουσα αυτή δηλ που κουνάει την ουρά είναι η σουσουράδα (σεισοπυγίς) και η παρομοίωση για την πεταχτούλα δεσποινίδα έχει σαφές υπονοούμενο ότι η κοπέλα αναζητά σεξουαλικές επαφές.

Στο ίδιο Λεξικό ο Ησύχιος αναφέρει, χωρίς να επεξηγει την περίεργη λέξη σαν(ν)ιοπληκτος **αιδοιόπληκτος** (όπως λέμε σεισμόπληκτος). Ποια γυναίκα μπορεί να πλήξει, να κτυπήσει με το αιδόιο;
Ένας σύζυγος ίσως μπορεί να πλήτει (να βαριέται) με το αιδόιο της συζύγου μετά από πολυετή έγγαμο βίο.

Σέλινον

Σέλινον: τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φωτιος Λεξικον σελ. 505

βλ. Σάραβον

Σπάτταγος

Μέγας αχινός ^{1077.48}

σπατάγγης, ου, ό, ειδος αχινου (Αγγλικά sea-urchin), Sophr.102, Ar.Fr.409, Arist.HA530b4; πάταγγας acc. pl., Πολυδεύκης .6.47 (v.l. πάταγα, πάταγας). 9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

Η λέξη sea-urchin χρησιμοποιείται και για το «σκαντζόχοιρο» στο ιδίωμα των Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Αποδίδεται από 16ο αιώνα σαν παρωνύμιο σε άτομα των οποίων η εμφάνιση ή η συμπεριφορά μοιάζει με σκαντζόχοιρο, από καμπούρηδες (1520s), σε ξωτικά (1580s) σε κακά κορίτσια (c.1530) με την έννοια «κακόντυμένος ή κουρελής νεαρός» αναδείχθηκε 1550, αλλά δεν ήταν σε συχνή χρήση μετά c.1780. Αχινός καταγράφεται από Δεκαετία 1590 (Από το 19ου αι. Μια καινοφανής λέξη για το αχίνο ήταν το όνομα «whore's eggs» τα αυγά της πόρνης).

Still used for "hedgehog" in non-standard speech in Cumbria, Yorkshire, Shropshire. Applied throughout 16c. to people whose appearance or behavior suggested hedgehogs, from hunchbacks (1520s) to goblins (1580s) to bad girls (c.1530); meaning "poorly or raggedly clothed youngster" emerged 1550s, but was not in frequent use until after c.1780. Sea urchin is recorded from 1590s (19c. Newfoundland name for them was whore's eggs).

★ Σύκον

(rudenda muliebria)

—τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ—

—τῆς δ' ἡδὺ τὸ σύκον.

Αριστοφάνης - Ειρηνη 1350

Πβλ. την παροιμία

φίλος, ὡς ὁ κωμικός φησι, τὰ σῦκα σῦκα, τὴν
σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάσων, οὐ μίσει οὐδὲ φιλία

Λουκιανου - Πως δει την Ιστοριαν ξυγγράφειν.

Επιβίωμα στην διάλεκτο της Τραπεζούντας και της Οινόης , της Ρόδου και του Βελβένδου της Μακεδονίας^{165.538}

Άραγε μήπως υπάρχει λογικότερη ετυμολογία για το «συκοφάντης»; Ο εμφανιζων το συκον είναι ο αναισχυντος; Ο σωματέμπορος που φανερώνει το αιδοίο της πορνης;

Plutarchus Biogr. et Phil., Solon. {0007.007} close

οὐν τις ἠγήσαιτο παντελῶς ἀπιθάνους τοὺς λέγοντας,
ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀπίρητο, καὶ τὸ
φαίνειν ἐνδεικνύμενον τοὺς ἐξάγοντας κληθῆναι συκο- (5)
φαντεῖν.

Κατι αναλογο λειει και Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon. . Oxford. Clarendon Press. 1940. στο λήμμα συκοφάντης : για την ερμηνεια "From σῦκον φαίνειν, orig. used of denouncers of the attempted export of figs from Athens" :T hese and modern explanations are **mere guesses**; the word first in Ar. but implied by συκοπέδιλος)

Ρημα συκολογω =γαμάω μουνί.^{1077.48}

Η λατινική λεξη για το σύκο είναι ficus και η Ιταλικη fico > = σύκον αλλά και fica = αιδοῖον Βλ. [Εικονα 3](#).^{1077.48}

Με χαρα διεπιστωσα ότι την αποψη μου αυτή συμμεριζεται ο Καθ. Κώστας Ρωμαίος σε μια παλαια ανακοινωση του (13 Μαιου του 1946) στο Πανεπιστημιο του Αγιου Ανδρέα στη Σκωτία. Αναδημοσιευθηκε το 1979 στο βιβλιο του ιδιου Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ - ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ . Το σπανιο αυτό βιβλιο είναι νεωτατο αποκτημα της βιβλιοθηκης μου (# 2037)

Σχήμα

Το αιδοιον θηλεως.

Henry George Liddell. Robert Scott. A Greek-English Lexicon.Oxford. Clarendon Press. 1940.

ἄμα παίζουσαι, (17.) καὶ ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας Σιων,
καὶ κύριος ἀποκαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν (18.) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ

Ησαίας 3.17

Σχιστόν

Λόγω της μορφής του.

πβλ. Αινιγμα σκύβω γονατίζω εμπρός σου το μακρύ μου στο σχιστό σου.

Τι είναι ; Η βελόνα! (κι οποιος εχει την μυγα ας μυγιάζεται).

Σχίσμα

Σχίσμα δέ, η τομή του αίδοιου

ΡΟΥΦΟΣ -De corporis humani appellationibus

Ο Πολυδεύκης στο Ονομαστικόν του το λέει σχίσμα ή διάσφαγμα.

Το ότι σχισμα αποκαλείται και ο διαχωρισμος της καθολικης και της ορθοδοξου εκκλησιας σημαινει ότι οι ιεραρχες τα εκαναν κατατο κοινως;λεγομενον «μουνί» .

Ταύρος

Βλ .σάραβον

Σημαίνει όμως και το πεος.

Τρύβλιον

μουνί

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ 847

Κυριολ. Χύτρα, γαβάθα. Για όμοια χρηση Βλ. κυσθος.

(1089.) Τρύβλιον: όξυβάφιον, πινάκιον, ποτήριον. όρθομύλιον. τούτο μεΐζον του όξυβάφου έστί. και ή κωμωδία· τὸ τρύβλιον τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

ΣΟΥΙΔΑ

Novum Testamentum, Evangelium secundum Matthaeum. {0031.001} close

δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. **(21.)** καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. **(22.)** καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ εἷς ἕκαστος, Μήτι ἐγὼ εἶμι, κύριε; **(23.)** ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν, Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ τὴν χεῖρα ἐν τῷ τρυβλίῳ οὗτός με παραδώσει. **(24.)** ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ, οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος. **(25.)** ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπεν, Μήτι ἐγὼ εἶμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ, Σὺ εἶπας.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ 26:21-25

ΠΒΛ. Την παροιμια περι το μαντευεσθαι:«ειδες χερι στο βυζι; Δεξου μουνι μαντάτα!» που εδω επεκτεινεται: « ειδες χερι στο μουνι (τρυβλιον);δεξου τωρα και ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ ΣΟΥ»

Λόγω και της ηχητικης ομοιοτητας προς το τρίβω, και όχι τοσο λόγω της εμφανίσεως (γαβάθα, χύτρα), όπως ίσως και το τρυμαλιά.

τρυμαλιά

Τρυπα (ιδιαίτερα η τρύπα της βελονας) και κατ' επεκτασιν μουνί.

Ελεγε ο Ιησους:

Εύκοπώτερον έστιν κάμηλον διά τρυμαλιᾶς ραφίδος διελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς την βασιλείαν του θεοῦ εἰσελθεῖν.

ΜΑΡΚΟΣ 10:25

Τρυμαλιά ραφίδος μεταφορικως ηταν το παρωνύμιο μιας μικρης πορτας στα τειχη της Ιερουσαλημ απ' οπου περνούσαν τα προβατα για να πλυθουν στην κολυμβήθρα του Σιλωάμ, και να θυσιασθουν το Πασχα. Μια καμηλα ηταν αδυνατο να περασει από εκει. Ορισμενοι ισχυριζονται ότι καμηλος είναι το παλαμαρι, η γουμενα και ότι ο Ιησους

κυριολεκτούσε. Αυτό είναι η αποδοχή του αραβικού jummal που οντως σημαίνει παλαμαρι αλλά γραφεται με ιώτα.

(282.) Κάμηλος: τὸ ζῷον. Ἀριστοφάνης· πῶς ἄνευ καμήλου Μῆδος ὦν ἐσέπτατο; ἐπεὶ διὰ καμήλων ἦλθον οἱ Μῆδοι ἐς τὴν Ἑλλάδα. καὶ Καμηλίτης βοῦς οὕτω καλούμενος. Κάμιλος δὲ τὸ παχὺ σχοινίον.

ΣΟΥΙΔΑ

Ὅμως καμηλος σημαίνει καμηλα από το σημητικο και εβραϊκο γκαμαλ. Και ο Ιησους ειχε σαφως συγκρινει αλλα δυο ζωα όταν λειει

(23.) Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸ ἔλεος καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα [δὲ] ἔδει ποιῆσαι κάκεῖνα μὴ ἀφιέναι. (24.) ὁδηγοὶ τυφλοῖ, οἱ διῶλίζοντες τὸν κώνωπα τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες.

ΜΑΤΘ. 23:23-24

ὕσσακός

Και ὕσσαξ

Από το υς =γουρουνι + σάκκος

Εχει ἄραγε σχέση με τη ΦΡ:Γουρούνι στο σακκί;

Ἵσσακος, Ἵσσαξ, = τὰ αἰδοῖα γυναικεῖα. Ab ὕς, ut Porcus et Porca apud Varronem et Catonem: et sic Χοῖρος. Forsan ultima pars -σάκος = σάκανδρος, ut vult Ldd.

Φύσις

Ὅπως και το αιδοιον αφορά τα γεννητικά ὄργανα και των δύο φύλων.

Ετσι έχουμε και την πρωκτική συνουσία να ονομάζεται **παρά φύσιν συνεύσεις** ήτοι εκτός του φυσικού προορισμού (του γυναικειού αιδοίου, της φύσης).

τὸ Φύσις (nature) ἐγέννησε τὸ σκωπτικὸν ἐπίγραμμα εἰς παρθένον ἀπάρθενον, ἥτις ἐπορίζετο τὰ πρὸς ζῶν, ὁπόθεν δὲν ἔπρεπε (BRUNCK, *Analect.* tom. II, pag. 294),

Παρθενικά κούρα εἰ κέρματα πλείονα ποιῶ,
οὐκ ἀπὸ τῆς τέχνης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς φύσεως.

Εἰς τὴν αὐτὴν σημασίαν ἐμεταχειρίσθη, περὶ τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, τὸ Ῥωμ. Natura ὁ Κικέρων, λέγων (De natur. Deor. III, 22) περὶ τοῦ Ἑρμοῦ : *cujus obscenius excitata natura traditur, etc.* Ἄν ἐπιθυμῆς νὰ μάθῃς καὶ τὴν ἀγρίαν διαγωγὴν τῶν Γραικορ. δε εἰδεσπόζοντα ἀπὸ ἁγίους ἀγρίους αὐτοκράτορας, ἰδοὺ καὶ ἄλλη μαρτυρία ἀπὸ τὸν Θεοφάνην (παρὰ τῷ Δ. σελ. 1712) « Ἀποσφάζουσιν Ἄνα- » σάσιον, τὸν μέγαν Πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν » φύσιν αὐτοῦ ἐν τῷ σῶματι αὐτοῦ ». (Ζ. Σάρκα). Ἡ παλαιὰ δοτικὴ, Φύσει, ἔλαβεν εἰς ἡμᾶς ἐπιρρηματικὴν σημασίαν. Ζ. Φύσει.

Εδώ ο Κικέρων υπαινίσσεται τις Ερμές (στύλους με κεφάλι του Ερμή και φαλλό, που χρησιμοποιούνταν ως χιλιομετρικοί δείκτες). [Περισσότερα](#) για τις Ερμές.

Το «φύσει» επιρρηματικως εκλαμβανόμενον σημαίνει εκ φύσεως ή όπως λέμε σήμερα «από τη μάνα του» και αντιθετο του είναι το θεσει: λόγω της θεσεως του. π.χ. Στη Γραμματική υπάρχουν φωνήεντα

που είναι θεσει μακρά και φύσει μακρά.

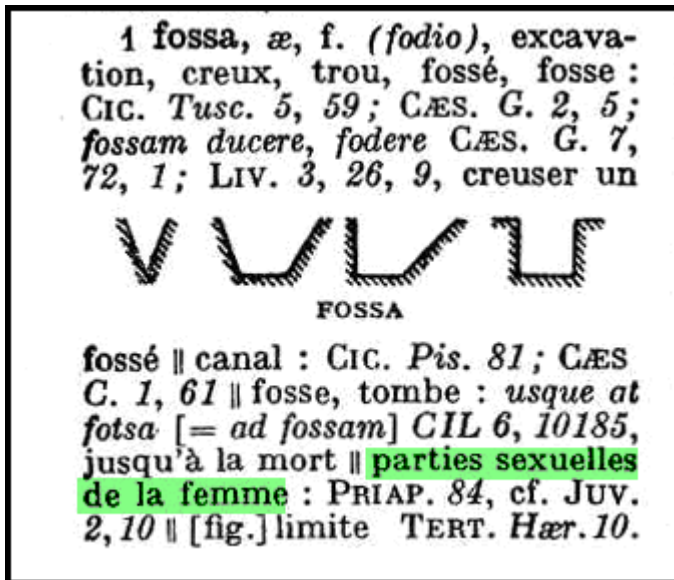
Fossa

Άλλη λεξη για το μουνί στα λατινικά.

★ **FOSSA** . In mal. part.: “**puḍenda muliebria**,” Auct. Priap. 84; cf.: “inter Socraticos notissima **fossa** cinaedos,” Juv. 2, 10.—

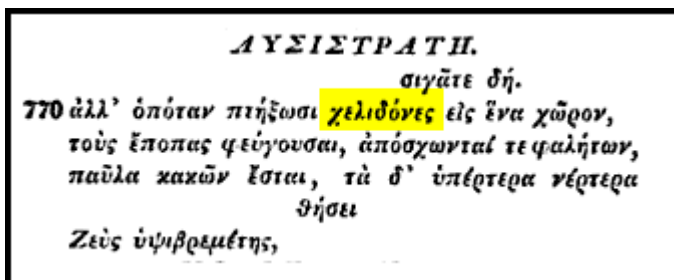
Ρίζα της λέξης το ρημα **fodio** = σκάπτω, διατρυπώ > **fossum** = εσκαμένο η εσκαμενη γή = terra **fossata** > φουσάτο= το στρατοπεδο.

Σημαίνει και κεντριζω, τσιμπώ, διεγείρω πραγμα που εξηγεί την παρομοίωση.

[ΠΗΓΗ](#)

Χελιδών

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ - Λυσιστράτη 770

Χοίρος

βλ. [Δελφύς](#)

Η σεξουαλικότητα και η πολυτοκία του χοίρου είναι γνωστή. Ο χοίρος έχει οργανισμό που διαρκεί περίπου 30 λεπτά και η σκρόφα κάνει 10 γουρουνάκια. Δες : [Porcus](#) και [Κόγχη](#)

732. (767.) ΤΟΥΤΙ ΤΙ ΗΝ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ] δ' Ἀττιμὸς κρεμάσας τὴν παῖδα ὄρα τὸ **αἰδοῖον** αὐτῆς, καὶ ἔρωτᾶ περὶ αὐτοῦ, ὃ τι ποτέ ἐστιν. οὐ γὰρ ἦν ὅμοιον τῷ αἰδοίῳ τοῦ χοίρου.

737. (773.) ΑΙ ΜΗ ἜΣΤΙΝ ΟΥΤΟΣ
ΧΟΙΡΟΣ] τοῦτό φησιν, ἐπεὶ καὶ τὸ γυ-
ναικεῖον αἰδοῖον χοῖρον ἐκάλουν οἱ Ἑλ-
ληνες. διὰ τοῦτο γοῦν ὁ Ἄττικὸς ἐπι-
φέρει ἈΛΛ' ἜΣΤΙΝ ἈΝΘΡΩΠΟΥ.

Aristophanes, Immanuel Bekker - Comœdiæ cum scholiis et varietate lectionis, Τόμος 2

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., *Commentarii ad Homeri Odysseam.* {4083.003} [close](#)

τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄμβων τε γὰρ λέγεται καὶ χοῖρος καὶ ἐσχάρα καὶ δέλτα, τὸ αὐτὸ καὶ κέλης κα-
λεῖται παρὰ τοῖς κωμικοῖς, οὐκ ἄδηλόν ἐστι. (Vers. 374.) Τὸ δὲ χεῖρε πετάσας, προσφυῶς ἐρρέθη.

βλ. καὶ [Αριστοφάνης - Αχαρνές 780](#)

Καὶ στο The Latin Sexual Vocabulary

Χελιδών

et vasa iubent frangenda lauari / cum colocyntha bibit vel cum barbata **chelidon'**.

Juvenalis

Για τὸ **χελιδών** δεξ Αριστοφάνη Λυσιστρατή. 770, Το Suda ἀναφέρει Χελιδών: καὶ τῶν
γυναικῶν τὸ μόριον.

On the use of leo at MarL 10.90.10, see p. 34.

Χύτρα

Ὁ Λουκιὸς ἀναφέρει τὴν ἱστορία μιᾶς γυναίκας ποὺ λεγόταν Παλαιστρά καὶ ποὺ κουνούσε
μιὰ χύτρα συγχρονισμένα με τοὺς γλοῦτους τῆς, πραγμα ποὺ ἔκανε τὸν Λουκιὸ νὰ
ἀναφωνήσει : « ὡς εὐρύθμως τὴν πυγὴν τῆ χύτρα ὁμοῦ σὺπεριφέρεις καὶ κλινεῖς! »

Ποσο ρυθμικά κουνάς τὸν κωλο σου μαζί με τὴ χύτρα! Ποὺ θα μποροῦσε μεταφορικά νὰ σημαίνει ποσο
ρυθμικά κουνάς τὸν κωλο σου καὶ τὸ μουνι σου!

Χείλη αἰδοίου

Κν. Μουνόχειλα

Ἀμφίδεδον

Ἀμφι+δέος 1077.9

Ἐσχάραι

 κατὰ τὸν Αριστοφάνη - Ἰππής 1286

Τὴν γὰρ αὐτοῦ γλώτταν αἰσχροῦς ἡδοναῖς λυμαίνεται,
ἐν κασωρείοισι λείχων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
καὶ μολύνων τὴν ὑπὴνην καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν καὶ ξυνῶν Οἰωνίχῳ.

Κατὰ τὸν Εὐπολιν ἀποσπ. 52.2 **ἀμβωνες λοπάδων**. (κυριολεκτικά ἀμβων = μουνι
καὶ λοπάς=πιατέλα ἀλλὰ καὶ οστράκο ποὺ μπορεῖ νὰ χρησιμεύσει ὡς πιατό.

Τὰ μουνόχειλα εἶναι αὐτὰ ποὺ κάνουν τὸ μουνι νὰ μοιάζει με ἀνοιχτὸ κοχύλι.

9351 H. G. LIDDELL & R. SCOTT - A Greek English lexicon - Harper Bross - 1859

352.214

Ἡ Θέση τοῦ μουνιοῦ ἀνατομικῶς

Σε ὅλα τὰ μῆκη καὶ πλατὴ ἡ θέσθι τοῦ εἶναι στο κατω μέρος τοῦ ἐφηβιοῦ καὶ ἡ σχισμὴ
τοῦ εἶναι κατακορυφή. Ἐξαιρεση οἱ Ἰαπωνίδες ποὺ μυθεύεται ὅτι το ἔχουν ὀριζοντιό!

Πβλ.

Καββαδίας - [Σπουδὴ Θαλάσσης](#)

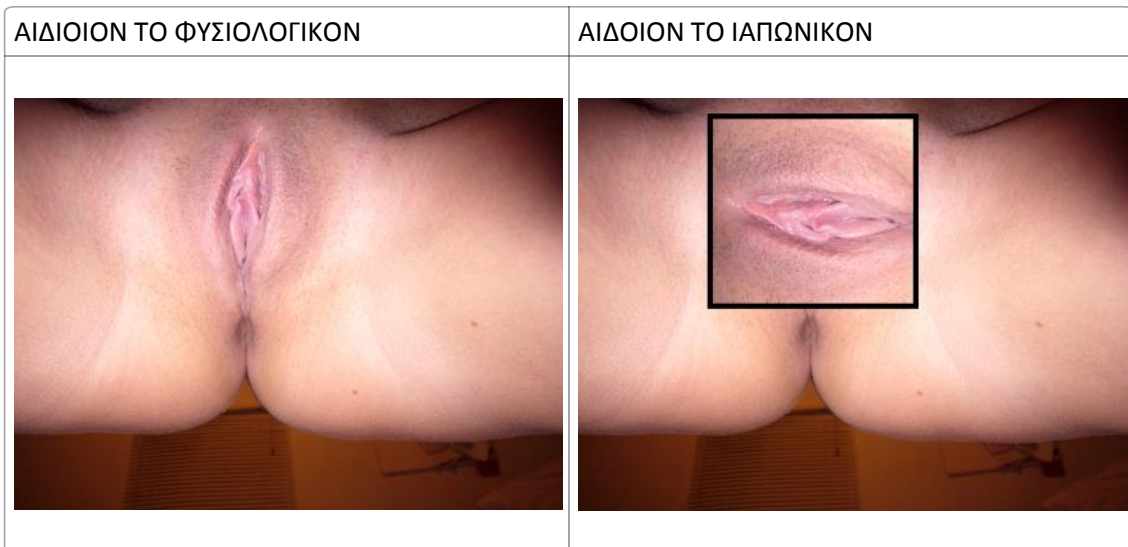
Στὰ ὄρτσα νὰ προλάβουμε. Τραβέρσο καὶ προχώρα.

Νὰ πάμε νὰ ξοδέψουμε τὴν τελευταία ριζιά

σὲ κείνη τὴν ἀπίθανη σ' ὅλο τὸν κόσμο χώρα

πού τά κορίτσια το 'χουνε στα δίπλα ή και λοξά.

1188.35

Παροιμίες

- Είδες χέρι στο βυζί; Δέξου μουνί μαντάτα !
- Το μουνί σέρνει καράβι.
- Η γης καταποντίζεται και το μουνί χτενίζεται.
Έκδοση ad usum delphini¹ : Η γης καταποντίζεται κι 'Μαριγώ κτενίζεται.

1. Η φράση σημαίνει «προς χρῆσιν του διαδόχου», ἔμπαινε σε λογοκριμένα κείμενα που απάλειφαν τις χυδαίες λέξεις για να μην μάθει ο βασιλόπαις της Γαλλίας "κακά λόγια" .

- Μουνιά μουνιά έχουν ριζικό, μουνιά μουνιά έχουν μοίρα
Δηλαδή μερικές γυναίκες είναι καλότυχες.424.44 παρ. 60
- Σαν δεις καράβι στο βουνό, μουνί θα το 'χει σύρει.
Δηλαδή ο πόθος για τη γυναίκα μπορεί να οδηγήσει σε απίθανες προσπάθειες και κατορθώματα.

Φράσεις

Συνεισφορά Γ. Δούσκου

- Άλλος το 'χει και το κατουρεί κι άλλος δεν το 'χει και το λαχταρεί..
- Αν δεις καράβι στο βουνό, μουνί το 'χει τραβήξει.
- Ανάθεμά το το μουνί τόσα κακά που σέρνει.
- Δόξα να 'χεις Τρυγητή μου που 'δα τρίχα* στο μουνί μου.
- Δουλειά δεν είχε το μουνί και μάθαινε τσαγκάρης.
- Εδώ ο κόσμος χάνεται και το μουνί χτενίζεται.
- Έλα μουνί στον τόπο σου και ρέστα μη γυρεύεις.
- Θεσ μουνί, το θεσ και στο πιάτο.
- Καλογριά στο μοναστήρι, το μουνί της εργαστήρι*.
- Μουνί καλλιγραφία.
- Ξανθό μουνί καμαρωτό* γαμήσι!
- Ο στρατός και το μουνί θέλουνε υπομονή.
- Όσα βγάλαμε στα ξένα, στο μουνί και στην ταβέρνα.
- Παρακαλετό μουνί, ξινό γαμήσι.
- Πολλά μουνιά τριγύρω μας, στον πούτσο μας κανένα.
- Τ' αρχίδια του Καράμπελα και το μουνί της Χάιδως.

- Το μουνί και το πριόνι, όποιος δεν τα ξέρει ιδρώνει.
- Το μουνί και το χταπόδι με το χτύπημα απλώνει.
- Το μουνί σέρνει καράβι. (Ανάλογη αρχ. θρίξ αιδοίου και ναύν σύρει)
- Το συχνομπουκουνάτο* κάνει το μουνί δροσάτο.
- Του μουνιού σου το γλωσσίδι μου 'ριξε κλωτσιά στ' αρχίδι
- Ψηλό μουνί, καμαρωτό* γαμήσι.

* Εργαστήρι = Ο αργαλειός. Εμπνευση από τις πολλαπλές παλινδρομήσεις της σαΐτας και του κτενιού

* Καμαρωτό: Όχι υπερήφανο αλλά γαμήσι όπου η γυναίκα δημιουργεί καμάρα ακουμπισμένη στα τέσσερα.

* Συχνομπουκουνάτο: αυτό που γευομαστε συχνά (συχνός + μπουκούνι = Επτ. Μπουκιά). Η επανάληψις μήτηρ της μαθήσεως.

* Τρίχα: εννοεί την τρίχα του επιβήτορος, γιατί τον Αύγουστο (Τρυγητή) γίνονται πολλά όργια. Βλ. [Κολεός](#).

Επώνυμα μουνιά

Της Χαιδως

Της Καλλιρόης

Εικόνες

Εικόνα 1. Γιατι το λενε αχνο

Εικόνα 2. Γιατι το λενε και κοχύλι

Εικόνα 3. Γιατι το λενε σύκο.

Εικόνα 4. Κτένι (έτσιλέμε το όστρακο δικήν πιάτου) δεξ [Κτείς](#).

Εικόνα 5 - Σατυρος δεφόμενος (Βοιωτικό αγγείο)

Συγγενικά - Ρήματα

Αναφλαῶ. IV. 162. G.

Etymolog. Magn. col. 100. 15. Αναφλαῶν, χειροτρίβειν το αἰδοῖον. οἱ δὲ συλωσαι. *Hesych. Lex.* pag. 95. 1. Αναφλαῶν, χειροτρίβειν το αἰδοῖον, οἱ δὲ, στυειν ἢ μαλατῆεν. *Suid. Lex.* I. 185. Αναφλαῶν ελεῖον το μαλατῆεν το αἰδοῖον. *Phryn. Lex.* pag. 81. 2. Αναφλαῶν ελεῖον, το μαλασσειν το αἰδοῖον.

Aristoph. Ran. γ. 430. Schol. *Lychn.* γ. 1101. ἀναφλαῶν γὰρ λέγουσι οἱ Ἀττικοὶ, ὡς Ἡσύχιος γράφει, ὡς Ἡσύχιος γράφει, το ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα.

Lucian. Lexiph. pag. 529. B.

Screen clipping taken: 7/10/2012 6:34 μμ

1101. αἴκεν ἴδον ἀμᾶς] εἴκεν ἴδον ἡμᾶς ἄνδρες ἀναπεφλασμένους. ἤγουν τὰ αἰδοῖα ἀνατεταμένα ἔχοντας. ἀναφλαῶν γὰρ λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ, ὡς Ἡσύχιος γράφει, τὸ ἀναμαλάσσειν τὰ αἰδοῖα. αἴκεν δὲ, ἀμᾶς, καὶ ἀναπε-35 φλασμένως, Δωρικῆς καὶ Λακωνικῆς εἰσὶ διαλέκτου. ἄπερ κοινῶς, εἴκεν, ἡμᾶς, καὶ ἀναπεφλασμένους,

Κλειτορίς

(ή) γεν. -ίδος, ή, Αγγλικά clitoris, και ρ. κλειτορίζω ή κλειτοριάζω

(2917.) κλειτορίς· τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἢ ὑποδορίς, ἔνθεν καὶ τὸ κλειτοριάζειν τὸ ψηλαφᾶν

Ἡσύχιος

Κλειτοριάζειν· τὸ ἀκολάστως ἄπτεσθαι τοῦ γυναικείου αἰδοίου.

Λεξικόν Σουΐδα 9220

Σημερινη κλειτοριαζουσα καλειται μαλακισμενη, όμως η λεξη δεν ακουγεται τοσον συχνα οσο η αρσενικη προσφώνηση : «Ρε! μαλάκα»

τὰ γυναικῶν. ὧν τὸ μὲν σύμπαν κτεῖς καὶ ἐπίσιον, ἡ δὲ τομὴ σχίσμα. τὸ δὲ ἐν μέσῳ σκαῖρον σαρκίον νύμφη ἢ μύρτον ἢ ἐπίδερρις ἢ κλειτορίς· καὶ κλειτορίζειν τὸ ψηλαφᾶν τὴν κλειτορίδα. τὰ δ' (5) ἐκατέρωθεν σαρκώδη μυρτοχειλίδες ἢ κρημνοὶ ἢ πτερυγώματα. παρα-

Πολυδεύκης - Ονομαστικόν

Γαμοτράγουδα

1

Το **μουνί** το λεν Αλή^α

και τον πούτσο Καραλή^β

Το **μουνί** όταν αφρίζει^γ

σαν καράβι αρμενίζει^δ

τα πανιά τα έχει τρακάδα^ε

και τα [τσαμαντάλια](#) ^{στ} μαύρα.

-
- α) αλί = αλίμονο (εκλαμβάνόμενο ενίοτε και ως αλίμουνο) , κατ' άλλους γιώτα (ινδικά γιωνί βλ. Κάμα Σούτρα).
 - β) Καραλή (μηπως " λεν ψωλή;") κατ' άλλους Παναγιώτα (επάνω στο γιώτα)
 - γ) αφρίζει χυνει, εκρσιεις βαρθολινειων αδενων που διευκολυνοθν την παλιδρομηση του πεους μεσα στην κολεό.
 - δ) Ορθοτερα το καραβι [κανει να] αρμενιζει. πβλ. το μουνι σέρνει καράβι.
 - ε) σηκωμένα
 - στ) εδώ με την έννοια δισάκια < δυο σάκοι (ο νοών νοείτω)

2

CCLXXXV.
Η ΚΑΤΑΡΑ.

Sand. 122.

Γαμῶ τὴν μάνα σ' τὴ νιά,
Ποῦχει δώδεκα μουνιά,
Ἰὸν' ἀνοῖ καὶ τ'άλλο κλειῖ
Καὶ τὸν θιὸν παρακαλεῖ,
Νὰ τῆς δώσῃ μιὰ ψωλή,
Νὰ γαμιέται μοναχή.

CARMINA NUTRICULARUM. 214

1187.214

3

Ο Χαλασιάς -Ηπειρώτικο Κονίτσης

Δεν στο 'πα Χαλασιά μου
στο μύλο να μην πας,
να μη σε πάρει η ρόδα,
και γίνω εγώ φονιάς.
Χαλασιά μου, και γίνω εγώ φονιάς.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου
ζωντανή ξεχωρισιά μου
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Δε σ' έχω να δουλεύεις,
να βασανίζεσαι,
σ' έχω να τρως να πίνεις
και να στολίζεσαι.
Χαλασιά μου, και να στολίζεσαι.

Ο ήλιος βασιλεύει,
κι η μέρα σώνεται, αααααχ...
Ο νους μου απ' την αγάπη,
δεν συμμαζώνεται.
Χαλασιά μου, δεν συμμαζώνεται.

Διαμάντι δαχτυλίδι,
φοράς στο χέρι σου,
απάνω γράφει η πέτρα,
να γίνω ταίρι σου.
Χαλασιά μου, να γίνω ταίρι σου.

Χαλασιά μου, Χαλασιά μου,

ζωντανή ξεχωρισιά μου,
Χαλασιά κια 'λιάπο μένα
που 'βαλά σεβντά για σένα.

Σχολιο - Χαλασιάς

Χαλασιάς σκοτεινή ετυμολογία. Δεν αναφέρεται στα λεξικά.

Απαντά μονο σε αυτό το τραγούδι.

Ως συνθετο (θηλυκο όμως:η χαλασιά =καταστροφή) απαντά στο διαδεδομένο κοσμοχαλασιά αλλά και σε τοπωνύμια.

Από τα συμφραζόμενα συνάγονται τα εξής

Ο Χαλασιάς είναι άνδρας.

Η λέξη είναι επιθετο όχι επωνυμο ουτε κυριο ονομα και θα επρεπε να γραφεται με πεζο χ.

Είναι ο ερωμενος ο αρραβωνιαστικός, ο διακορευτής της κόρης (εις το παρελθόν ή το μελλον)

Ετυμολογείται από το χαλάω -ῶ > χαλαρώ > χαλα[ρ]ω> χαλώ> χαλάω

αλλά και χαλαρώνω) έχει την κυριολεκτική σημασία καθιστώ κάτι χαλαρό, το κάνω να χάσει την συνοχή του και να αποκτήσει ευκαμψία. (αγγλ. slacken, loosen)

Επομένως το καταστρέφω, αλλά σημαίνει και φονεύω.

Όταν ο εραστής διακορεύσει το αιδούο η παρθενία (ο,τι πολυτιμότερο έχει ή γυναίκα) χάνεται

Το μουνι αχρηστεύεται και ο διακορευτής ο χαλασιάς δηλαδή (ο χαλάσας, μετοχή του χαλώ) οφείλει να αποκαστήσει την διακορευθείσα και επομένως καταστραφείσα κορη δια του γάμου. Τότε καταστερεφεται αυτός (ΦΡ. Μια σου και μια μου)!

Φράσεις

Γιωργούλας Φουρτούνα και χαλασιά σου χαντακομένη.

9428:Μ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗΣ : Ο ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ :1835 σελ. 130

πιάσω θά τόν κρεμάσω· σάν δέν υπακούση καί τότε, στέλνω
τήν νύκτα μερικούς στρατιώτας, καί πᾶν κρυφά καί μα-
ζεύουν τὰ ὄπλα του καί μέ τὰ φέρνουν, καί ὅταν ξημερώσῃ
ὄρμῶ ἐπάνω του καί τόν χαλῶ.

Αυτόθι 33 [45]

4

Της μάνας σου

Τς μάνα σ' του μ'νι του κούρεψα
κι κουρεμούς δεν έχει.
Τρία καράβια φόρτωσα
κι' ακόμα τρίχα έχει.

5

Οι μεγάλες αποκρηές

Τις Μεγάλες Αποκρές
κρέμονται οι ψωλές ορθές.
Και την Καθαρο-Δευτέρα
παίρνουν τα μουνιά αέρα.

6

Argumentun ad contrario - Τι δεν είναι το μουνί

Το μουνί δεν είναι αρνί. (ΗΧΗΤΙΚΟ Απαραίτητη η γονική συναίνεση)

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει κλαρί να κοιμηθεί.
Θέλει πούτσο να χορτάσει
για να πέσει, να πλαγιάσει.

Το μουνί δεν είναι αρνί
να φάει χορτάρ' να κοιμηθεί.
Θέλει ψωλή νάναι χοντρή
κι όλη μέσα για να μπει.

7

Γεωγραφικοί εντοπισμοί

Ανέβηκα στην πιπεριά

Ανέβηκα στην πιπεριά,
γεια σας - χαρά σας βρε παιδιά.
Κι' είδα μια κόρη π' άλλαζε
και την καρδιά μου σπάραζε.
Και μου λέει μη φοβάσαι,
βάλ' το χέρι σου και πιάσε.
Τηνέ πιάνω στο λαιμό.
Σκούζει, φωνάζει δε βαστώ.
Και μου λέει παρά κάτω,
από το λαιμό και κάτω.
Τηνέ πιάνω στα βυζιά,
σκούζει, φωνάζει δυνατά.
Και μου λέει πάρα κάτω
από τα βυζιά 'πο κάτω.
Την πιάνω από τα γόνατα
ναζάκια και καμώματα.
Και μου λέει παρά πάνω
απ' τα γόνατα και πάνω.
Κυτάζω ο μαύρος τι να ιδώ;
Ενα πηγάδι βαθουλό.
Γύρω γύρω μαύρα βούρλα
και στη μέση κοκκινάδα.
Σκύβω ο μαύρος γονατίζω
την κουμπούρα μου γεμίζω.
Και της δίνω μια στα σκέλια
και ξεράθηκε απ' τα γέλια.

8

Περιγραφή

Το καυμένο το μουνάκι,
πώχει μπρος και πίσω αυλάκι.
Και στη μέση φασουλάκι.
Ήθελε να γαμηθεί με πολύ χοντρή ψωλή.
Απ' την καύλα μεθυσμένο,
κι απ' το χάδι λιγωμένο.
Όταν κάθεται μασάει
κι' όταν περπατάει γελάει.
Κι' όταν μπαίνει στο χορό,
κατσαρώνει η τρίχα του
και γαμού την τρύπα του.

Ξερόγλωσσα

Λατινικά *cunnus, pudenda* (αιδοιο)

1. *Cunnus*

Cunnus was the basic obscenity for the female *pudenda*. At *Priap.* 29 it is put on a par with *mentula* (line 5). The only reference to the word at *Cic. Fam.* 9.22 is concealed beneath the cacemphaton *cum nos* (§2); cf. *Orat.* 154 '... cum autem nobis non dicitur, sed nobiscum? quia si ita diceretur, obscenius concurrerent litterae, ut etiam modo, nisi autem interposuissem, concurrissent'. At *CE* 1810 it is by implication classified as 'plain Latin' (cf. *Priap.* 3.9f. 'latine / dicere'): 'hic ego me memini quendam futuisse puellam. / cunno non dico curiose'. Buecheler quotes *Quint.* 8.1.2 'multos ... inuenias quos curiose potius loqui dixeris quam latine'; the writer seems to have meant 'I mention the *cunnus*' (or 'I call her a *cunnus*'), 'using plain Latin' (*cunno* = *cunnum*?). See also *Soran. Lat.* (*Mustio*) p. 9.4 'intus autem est spatiosissimus, foris uero angustus, in quo coitus uirorum et usus uenerius efficitur. quem uulgo connum appellant'. *Cunnus* is probably related to the Greek primary obscenity κύσθος,¹ but a connection with *cutis* (< **cut-nos*?)² is uncertain.³

The tone of *cunnus*, like that of other basic obscenities, was not uniform. Such words occur in the speech of all classes when the speaker wishes to create an impact by using a word which has a strong taboo character. Hence they are not unusual in abusive and derogatory utterances (e.g. *Catull.* 97.8, *Mart.* 10.90.1). *Cunnus* was no doubt particularly offensive when used *pars pro toto* of male pathics (*CIL* IV.10078). On the other hand we have suggested that obscenities can occasionally be used neutrally as *voces propriae* in circumstances in which taboos do not operate, as between lovers or intimates. In the *defixio* Audollent 135B *cunnus* is listed, without an inherently offensive implication, as one of a number of *voces propriae* for parts of the body: 6 '... crus os pedes fronte[m] / un[gu]e[s] di[g]itos uent[r]e / umlicu[m] cunu[m] / ulua[m]. ...'.

Cunnus occurs mainly in graffiti and epigram. In the published inscriptions from Pompeii and Herculaneum I have noted 35 examples (11 in the supplementary volumes to *CIL* IV). Horace uses the word 3 times early in the first book of *Sermones* (1.2.36, 1.2.70, 1.3.107), but thereafter it is not found in satire. It occurs once in Catullus, in an elegiac epigram (97.8), 31 times in Martial (I include 4 examples of the compound *cunnilingus*), and 6 times in the *Corpus Priapeorum* (22.2, 29.5, 39.8, 46.10, 68.9, 28; cf. 78.2 *cunnilinge*). The phraseology of epigram, as we have seen, often recalls that of obscene graffiti. With the vocative at Mart. 7.35.8 ('secretusque tua, cunne, lauaris aqua?'; cf. 11.61.9) can be compared *CIL* IV.3932 'cunne superbe'. *Cunnum lingere* at Mart. 1.77.6, 2.84.3 was a formula of graffiti (e.g. *CIL* IV.2400, 4304), and no doubt of the coarsest form of sexual abuse.

Cunnilingus

Συνθετη Λατινικη λεξη από το cunpus και lingere (λείχω, γλύφω) σημαίνει «αυτός που γλύφει το μουνί» υιοθετήθηκε από πολλές λατικογενείς γλώσσες αλλά με την σημασια «γλύψιμο του μουνιού, αιδοιολειχεία» Συνώνυμο Λατινικο **fellatio**

Porcus

According to Varro, porcus was a nursery word used by women, especially nurses, of the pudenda of girls: Rust. 2.4.10 'nam et nostrae mulieres, maxime nutrices, naturam qua feminae sunt, in uirginibus appellant porcum, et Graecae χοίρον, significantes esse dignum insigne nuptiarum'. The image has parallels in Greek, as Varro notes (cf. χοίρος at Aristoph. AcA. 781, Thesm. 538, Nicarchus, AP. 11.329.2, χοιρδιον at Aristoph. Vesp. 573; cf. Hesych, s.v. δελφάκιον· χοιρίδιον· ὄντως ἔλεγον και τό γυναικεῖον). Varro's remark provides a glimpse of the private language of the nursery, about which we know little. Nevertheless, there is some indirect evidence for the existence of this use of porcus.¹ The derivative porcellana survives in Romance (Fr. porcelaine, It. porcellana) as a designation for a type of shell which had the shape of the female external pudenda (the shell was called ueneria by Plin. Nat. 9.103, 32.151).

Ιταλικά Porcella

Porcella είναι υποκοριστικο του porca που είναι το θηλυκο του porcus γουρούνι.

Παρωνύμιο της κογχύλης βλ. [Εικόνα 2. Γιατι το λενε και κοχύλι](#)

Μεταφορικά σημαίνει **το μουνί της πουτάνας**.

Fica

Γαλλικά

Chat
Chatte
Moule
foufoune

Αρβανίτικα

Πίδι ή πίτσι ή ντούτσε

Δεν διευκρινίζει το λεξικο αν προκειται για ανδρικο η γυναικειο αιδοίο.

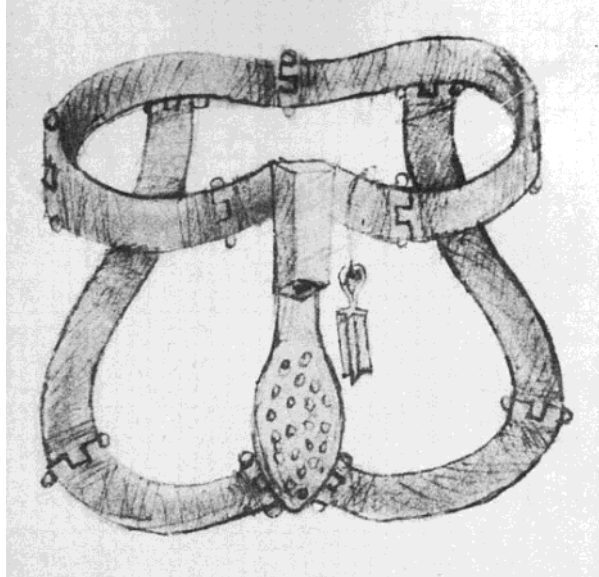
Παντως οι Αλβανοί όταν βάζουν προφυλακτικό λενε **βάζει ο ντούτσε τη στολή του.**

Πβλ. ΦΡ αρχισανε τα πιτσι-πιτσι = τις ερωτοτροπιες.

Κων. Τσομπάνης - Αρβανίτικο Λεξικό - ΝΟΟΥΝ -2010

Προστασια του μουνιού

Το παλαι και επ εσχάτων

Μεσαιωνική ζώνη αγνότητας προστατευει τον απερχόμενο σύζυγον από την κερασφορίαν
αλλα επιτρεπει τις παρα φύσιν σχέσεις.

Για πληρη (unisex) κάλυψη το τσιγκινο σωβρακάκι.

Νεαρη μνηστευμένη τουριστρια μετα δακτυλιδιου αρραβώνος αλλα κι δακτυλιου ασφαλειας αιδοιου. (Immunity?)

Αγγλικά Cunt

cunt (n.) "female intercrural foramen," or, as some 18c. writers refer to it, "the monosyllable," M.E. cunte "female genitalia," akin to O.N. kunta, from P.Gmc. *kuntan, of uncertain origin. Some suggest a link with L. cuneus "wedge," others to PIE root *geu- "hollow place," still others to PIE *gwen-, root of queen and Gk. gyne "woman." The form is similar to L. cunnus "female pudenda" (also, vulgarly, "a woman"), which is likewise of disputed origin, perhaps lit. "gash, slit," from PIE *sker- "to cut," or lit. "sheath," from PIE *kutno-, from root *(s)keu- "to conceal, hide." First known reference in English is said to be c.1230 Oxford street name Gropecuntlane (attested through late 14c.), presumably a haunt of prostitutes. Avoided in public speech since 15c.; considered obscene since 17c.

Under "MONOSYLLABLE" Farmer lists 552 synonyms from English slang and literature before launching into another 5 pages of them in French, German, Italian, Spanish, and Portuguese. [A sampling: Botany Bay, chum, coffee-shop, cookie, End of the Sentimental Journey, fancy bit, Fumbler's Hall, funniment, goatmilk, heaven, hell, Itching Jenny, jelly-bag, Low Countries, nature's tufted treasure, parenthesis, penwiper, prick-skinner, seminary, tickle-toby, undeniable, wonderful lamp, and aphrodisiacal tennis court. Du. cognate de kont means "a bottom, an arse," but Dutch also has attractive poetic slang ways of expressing this part, such as liefdesgrot, lit. "cave of love," and vleesroos "rose of flesh."

Alternative form cunny is attested from c.1720 but is certainly much earlier and forced a change in the pronunciation of coney (q.v.), but it was good for a pun while coney was still the common word for "rabbit": "A pox upon your Christian cockatrices! They cry, like poulterers' wives, 'No money, no coney.'" [Philip Massinger: "The Virgin-Martyr," Act I, Scene 1, 1622]

Ομόηχο Καντ =Εμμ. Κάντ διασημος Γερμανός Φιλόσοφος.

Εκκλησιαστικές Ρήσεις για τη συκοφαντία

Ὡ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! ὦ ἀγαθότητος! ὦ ἀφράστου ἀνοχῆς! ἐκὼν γὰρ ὑπὸ γῆς σφραγίζεται, ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, καὶ πλάνος Θεὸς **συκοφαντεῖται***· ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΕΠΙΤΑΦΙΟΥ - ΩΔΗ Η

*) Δηλ. συκοφαντούμενος σὰν λαοπλάνος Θεός

3 λεγοντες κυριε εμνησθημεν οτι εκεινος ο **πλανος** ειπεν ετι ζων μετα τρεις ημερας εγειρομαι Μτ 16:21, Μτ 17:23, Μτ 20:19, Μκ 8:31, Μκ 10:34, Λκ 9:22, Λκ 18:33, Λκ 24:6

Βιβλιογραφία

2037

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ -ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ --1979
ΚΩΣΤΑ ΡΩΜΑΙΟΥ

9351

H. G. LIDDELL & R. SCOTT -
A Greek English lexicon
Harper Bross
1859

9379

Τίτλος: Aristrphanis Comædiæ cum scholiis et varietate lectionis - Vol II
Συγγραφέας: Imm. Bekker
Εκδότης: Priestley
Έτος:1823

1077

ΤΑ ΒΡΩΜΟΛΟΓΑ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ - Αρχαίες χυδαιότητες προστυχιές και βωμολοχίες.
ΜΑΡΙΟΣ ΒΕΡΕΤΤΑΣ

1187

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΡΩΜΑΙΚΑ - POPULARIA CARMINA GRÆCIE RETENTIONIS : 1880
ARNOLDUS PASSOW

1148

ΑΡΧΑΙΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΥΜΠΟΣΙΑΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ
Ροβήρου Μανθούλη
ΕΞΑΝΤΑΣ
1999

9314

Τίτλος: DICTIONAIRE ETYMOLOGIQUE DE LA LANGUE GRECQUE - HISTOIRE DES MOTS
Συγγραφέας: PROFF. PIERRE CHANTRAINE
Εκδότης:KLINCKSIECK
Έτος:1968

Συνδεσμοι

http://www.etymonline.com/index.php?allowed_in_frame=0&search=urchin+&searchmode=none

[Μάδημα αιδού - Μια πανάρχαια συνήθεια...](#)

11/10/2013